

vedtoges forslaget med 71 stemmer for, 4 imod, medens 8 afholdt sig fra at stemme.

Resolution VIII om øget kapitaltilførsel og teknisk bistand til udviklingslandene blev bragt i forslag af Indien med en række afro-asiatiske lande samt Jugoslavien som medforlagsstillere.

En henstilling i det oprindelige forslag til alle økonomisk fremskredne stater om som led i en varig national politik at sikre en årlig nettokapitaludførsel til udviklingsformål på omkring 1 pct. af nationalindkomsten mødte stærk modstand fra de vestlige landes side og blev af forslagsstillerne successivt afsvækket således, at der i resolutionstekstens endelige formulering udtrykkes håb om, at de internationale bistandsydelse må blive mærkbart forøget, således at de så snart som muligt vil udgøre omkring 1 pct. af de økonomisk fremskredne landes nationalindkomst under ét.

I resolutionen opfordres desuden til at lade en passende del af kapitaltilførslen og den tekniske bistand gå gennem FN og særorganisationerne.

Efter en række afstemninger om enkeltheder i resolutionsteksten godkendtes denne som helhed af andet udvalg med 75 stemmer; ingen stemte imod, men USA, Storbritannien, Sydafrika og Japan undlod at stemme. I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen enstemmigt.

Forslaget til resolution IX om international kreditforsikring blev fremsat af Indonesien og Pakistan. Resolutionen henviser til, at alle praktisk gennemførlige foranstaltninger for at støtte og udvide tilførslen af privat kapital til mindreudviklede landes økonomiske udvikling bør træffes snarest muligt, og munder ud i en anmodning til generalsekretæren om at aflægge beretning til ECOSOC om mulighederne for at udvide bestående nationale kreditforsikringsinstitutioners virkefelt, for at skabe nye institutioner eller arrangementer af denne art samt for at etablere internationale kreditforsikringsorganisationer.

Sovjetunionen og de øvrige kommunistiske lande vendte sig under udvalgets forhandling imod resolutionen og undlod at stemme under afstemningerne i udvalget og plenarforsamlingen, hvor resolutionen i øvrigt blev vedtaget med henholdsvis 54 og 80 stemmer for og ingen imod.

Resolution X om finansiering af de mindreudviklede landes økonomiske udvikling og disses andel i verdenshandelen blev bragt i forslag af Czekoslovakiet. Under udvalgsbehandlingen fremsattes talrige ændringsforslag, hvoraf de fleste indarbejdedes i den oprindelige tekst. Resolutionen indeholder bl. a. en tilskyndelse til på bi- og multilateral basis at øge långivningen på favorable vilkår til de mindreudviklede lande samt fremme tilførslen af andre former for fremmed kapital og bistandsydelse til disse lande. Endvidere opfordres FN's medlemmer til at støtte udviklingen og differentieringen af de mindreudviklede landes økonomi med henblik på at øge deres andel i verdensproduktionen og verdenshandelen. Resolutionen slutter med en opfordring til ECOSOC og dets regionale kommissioner om fortsat at studere spørgsmålet, hvorhos komiteen for industriel udvikling anmodes om at fremsætte forslag om problemet. Resolutionen blev som helhed enstemmigt vedtaget i udvalget og plenarforsamlingen.

I resolution XI vedrørende FN's virksomhed på den industrielle udviklings område anbefales dels en række spørgsmål til overvejelse for komiteen for industriel udvikling i forbindelse med dennes udarbejdelse af sit arbejdsprogram, dels en udvidelse af komiteens medlemstal fra 24 til 30 med henblik på at opnå en mere afbalanceret sammensætning af komiteen. Endvidere besluttedes det i resolutionen, at et punkt betitlet „Industriel udvikling og FN's organers virksomhed på industrialiseringsområdet“ skal optages på plenarforsamlingens dagsorden fra og med 16. samling. Resolutionen godkendtes enstemmigt i udvalget og blev ligeledes enstemmigt vedtaget af plenarforsamlingen.

Forslaget til resolution XII om landreformer blev fremlagt af Cuba, efter hvis anmodning spørgsmålet var blevet optaget på 15. plenarforsamlings dagsorden; medforlagsstillere til forslaget var Bolivia, Den forenede arabiske Republik, Ghana, Irak og Jugoslavien. Næst en bekræftelse af en tidligere af ECOSOC og plenarforsamlingen truffet beslutning, hvorefter generalsekretæren hvert 3. år, næste gang i 1962, skal forelægge ECOSOC en oversigt over udviklingen med hensyn til landreformer, involverer resolutionen, at generalsekretæ-